

**"מסייע לי' לר' חייא בר אבא, דאר"ח ב"א, כל הנביאים כולם לא נתנבאו אלא לימות המשיח, אבל לעוה"ב
עין לא ראתה אלהים זולתך". (שבת סג.)**

אפשרות עלייתן של ישראל מידי עומק השפלות של הגלות עד מרום המעלה הראויה להם היא מצויירת בשני אופנים. האופן האחד הוא ע"י עלייתן העצמית, מבלעדי הקשר שיש להם עם כל העולם כולו, עם כל האנושיות כולה. כשתהי' העלי' ע"ז הדרך, אז העולם יהי' כמנהגו, העמים יחיו את חייהם הם, וישראל ישב על אדמתו ויחי' את חייו בכבודו הראוי לו. היתרון שבו ודאי יתגלה באופן בהיר ובולט, והשפעה גדולה תצא ממנו על חיי העמים כולם לאט לאט, אבל לעומת זה כמה ענינים של הכרח יכנסו ג"כ במחנה ישראל, כדי שיהי' בלתי מובדל לגמרי מכלל העמים, למען יתיחסו אליו באופן אנושי, ויקבלו את הראוי לקבל, ויקחו יחד חלק בהקונצרט העולמי של מהלכי הממלכות. לא כן הוא האופן השני, היותר נשגב. כשיתרומם ישראל ע"פ סגולתו האמיתית הפנימית, ע"פ כח אלהי שיש בקרבנו, לתן לכל העולם כולו צורה חדשה ומתוקנת, אז לא ישראל בלבד יתרומם כ"א כל העולם כולו. אז תחל תקופה של יו"ט וששון אלהים בעולם, חדות עולמים והגברת העדן האלהי על כל מנעמי החיים. אז תחל תקופה חדשה שאין בה שום תערובות של זוהמת הרע, הרשעה וההתקוממות לא תפעול עליה מאומה, הכעס והעוצב לא יוכל לשלוט בקרבה, ודאגה על שיווי המשקל של העולם לא יוכל לעלות על לב. אז יבטל כח הזרוע מעקרו, והחרב תאבד את עיקר חשיבותה ותהפך לגנאי גמור. וזאת היא תקופת ימות המשיח שנתנבאו עליהם כל הנביאים, אע"פ שהמצב של החומריות ותביעתה הצודקת ע"פ הגבולים הנאים לה לא יזוז ממקומו, ע"כ יש לנבואה, הצריכה להיות נתפסת עם החושים והדמיון המקבל את האור השכלי האלהי העליון ע"פ סדרי החיים והמציאות המוגבלים בתוך העולם האנושי וסדריו. אבל עוה"ב, סדר חיים והויה של קישור המושג ההוה, המוגבל החושי, באופן ישר עם כל מה שהוא ממנו נעלה וגבוה, קשר מפולש עם כל הקוסמולוגיה החמרית והרוחנית כולה, באור אין סוף, המנהיר נחלי עדניו בכל נשמה המתגדלת אז על כל אפסים, זה אי אפשר להכיל בכל חוש ודמיון, ולא בכל שכל כפי טופסו ואופיו היום, עוה"ב עין לא ראתה אלהים זולתך.